

JINOTAJE

1. Maturant židli kácí,
právě objevil svět a hned se v něm ztrácí,
barmance ke svátku přál,
takže v Lucerně nám skončil další dětskej karneval,
to chlápci pod penzí parket smetou,
ty cítíš Fernet a já pudr s operetou.
2. Noc na nás zuby cení,
žádnou z těch rekvizit nevymění,
kavárny vyplakaný,
ulice nečasem rozfoukaný,
nad Tebou otazník sebe znaje,
na krk Ti dýchám teplo a jinotaje.
3. Dýchám, tak co Ti schází,
jsou jiný, z kterejch nic nevychází,
řekni, kdo neumí lhát,
když nechceš mluvit, zkus vyčarovat
lásku, co nejde brát odevzdaně,
mít v hlavě karneval a přitom suchý dlaně.
4. Hada sis na prsou hřál, šly o Tobě pomluvy zlý,
už jim odbíjí a já znám podoby Tvý,
tu, co se brání pro jedno a to samý,
/: že už máš dlouze korále rozsypaný :/
5. Já budu rub na Tvou líc, teď fouknu do hrsti peří,
jen se podívej, hladinu to nerozčeří,
volným pádem lidi se pěkný stanou,
/: když mě líbáš, mám hlavu pomotanou :/

H: Tomáš Poláček

T: František Stralczynský